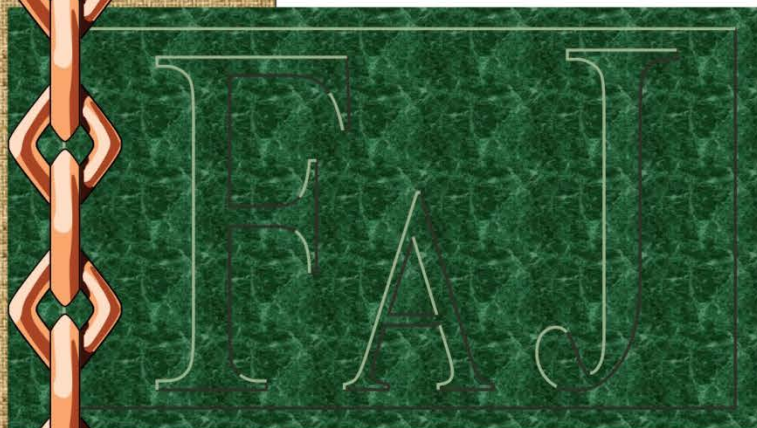

Dahr

A krónikák a P.sz. II. évezred derekán tesznek először említést a faj tagjairól. Feltűnésük a kontinens nyugati partjain történhetett, mivel elsőként a Sirenar Szövetség elfjei tettek említést róluk Észak más államai számára. Saját krónikásaik szerint Anvaria kontinenséről indultak útnak, hosszú idővel ezelőtt, s útjukon a száműzöttek keserű kenyerét ették. Őshazájukon úrrá lett a káosz, ezért inkább a bizonytalan utat választották a biztos pusztulás helyett. Hazájuk távoli partjairól egyedül különleges ismereteiket és úrnőjük, Seila tiszteletét hozhatták magukkal. A hosszú út alatt sokan odavesztek közülük a tenger névtelen, ámde annál veszedelmesebb szörnyeivel és az elemekkel vívott küzdelmek során. Megérkezésükkor nem voltak egyebek egyszerű hajótörötteknél, így mindent előről kellett kezdeniük. Hamar felismerték hasonlóságukat az emberekkel, ezért könnyedén elvegyültek közöttük, noha az emberdahr kapcsolatokból vajmi ritkán születtek olyan gyermekek, akik örökölték volna dahr szülőjük minden képességét. Látva Ediomad és csatlósai képességeit s felismervén sötét terveiket, úgy határoztak, hogy felhasználva adottságaikat, tudásukat és istennőjük hatalmát, életüket annak szentelik, hogy megakadályozzák a gonosz térhódítását, nehogy megismétlődjék mindaz, ami messzi őshazájukkal. Ekkor már az Északi Szövetség fennállásának 1100.

esztendejét ünnepelehték. A dahrok népe ezóta folytatja magányos küzdelmét a színtalok mögött, nem fedve fel kilétét, mert úgy tartják, egy, a háttérben munkálkodó nép többet árthat, mintha melldöngetve kiállnának a porondra, s tárt karokkal várnák az ellent. Ittlétüket számos tettük bizonyítja, noha a tájékozatlan többség ezeket másoknak, kalandozóknak, netán az égieknek tulajdonítja. S néha nem is tévednek oly nagyot... Amúgy átlagos termetű nép. Testük karcsú, szinte törekenynek tűnik, de ennek ellenére hihetetlen állóképességgel rendelkeznek. Hajuk az elfekéhez hasonlatosan dús és finom szálú. Szemük általában a kék szín valamely árnyalatában ragyog, de a zöld sem ritka. Enyhén ferde metszésű szemeik hosszúkás arcon ülnek. Valamelyik szemöldökük felett mindig látható egy kb. fél centis csillag alakú anyajegy, ami tapasztaltságukkal egyenes arányban egyre fényesebben ragyog (árnyalatnyi a különbség, csak fajtéli láthatja).

Öltözködésükben kedvelik a világos, lágy selyemruhákat.

Tulajdonságok

Erő	-2
Állóképesség	+1
Gyorsaság	+2
Egészség	-2

Erő	17
Állóképesség	19 (21)
Gyorsaság	20 (22)
Ügyesség	18 (20)
Egészség	18
Szépség	21
Intelligencia	18 (20)
Akaraterő	18 (20)
Asztrál	18 (20)

Lehetséges kasztok: harcos*; bárd; pap; varázsló; mentalista; harc/kardművész; légmágus*

Különleges képességek:

- semmilyen körülmények között nem lehet Halál jellemük
- immunisak mindenfajta Villám varázslatra
- naponta az Egészségük tízfeletti részével egyenlő alkalommal megidézhetnek egy tetszőleges
- illámmágiát. Az így megjelenő villám színe minden esetben a dahr szemszínével egyezik meg.

Egyéb jellemzői:

Erősség: 2 Szintenként növekszik 1-el a maximális (Egészség-10)-ig

Időtartam: 1 perc/ Szint

- ha 20 m-es körzetben bárki kisajtol, akkor a dahr minden begyűjtött 6 Mp után elveszít egyet az Egészségéből, ami az Ép-k csökkenését is maga után vonja; viszont senki más nem sebződik. Ezalatt szemmel láthatóan gyengül és 4es Egészség alatt elájul. Az elvesztett pontok csak mágiával gyógyíthatók, ekkor 1 pont gyógyításához 8 Mp-ot kell feláldozni

* Csak a KM engedélyével.

2007.04.16.

Szerző: Blackrawen

Forrás: Hotdog/MAGUS

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikket tartalmazza a Fajok könyve című írás is.

A cikk megjelent a MAGUS-Site G-portal oldalon is, bár több apróságban is hiányosan. (Az írás betű szerint megegyezik a fenti két cikkel, így a néhány különbség minden bizonnyal elírásnak tudható be.)